

tromler. Man har bibeholdt 30 m² hedeblade som grænsen for kravet om kedelpassere med certifikat, selv om det sagkyndige udvalg har været klar over, at denne grænse kan omtvistes, således som det bl. a. skete i sin tid under drøftelsen af forslaget til den nu-gældende dampkedellov.

En regel som bestemmelsen i dampkedellovens § 7, b, jfr. lov af 4. april 1932 om, at der under visse forhold skal anvendes certifikat-kedelpassere til dampkedler med arbejdstryk over 10 atm. er ikke medtaget i lovforslaget. Denne bestemmelse har nemlig tabt så at sige hele sin praktiske betydning, idet så godt som alle dampkedler, hvis arbejdstryk er over 10 atm., har en hedeblade på mere end 30 m² og derfor allerede af den grund skal have kedelpasser med certifikat. Hertil kommer, at bestemmelsen i praksis meget let lader sig omgå med hensyn til kedelrum, der „støder umiddelbart op til“ lokaler, hvori mennesker opholder sig, og en anden affattelse, der helt fjerner denne svag-hed, synes vanskelig at opnå.

Stk. 3 svarer til dampkedellovens § 9, stk. 2. I stedet for „kontrolbog“ til kedelpassere af denne kategori foreslås det, at der fremtidig som legitimation anvendes et „bevis“, der (ligesom hidtil kontrolbogen) udstedes af en overingeniør ved arbejdstilsynet, efter at denne ved en overhøring har konstateret, at pågældende person har det fornødne kendskab til dampkedlers pasning. Et sådant bevis skulle ligesom førerbeviser for automobilførere kun være en hjemmel til hvervets udøvelse og altså ikke tillige som de hittidige kontrolbøger tjene som en slags skudsmål-bog, hvori tilsynet optegner forefundne mangler ved den pågældende kedelpasning. Der har gennem de mange år, kontrolbøgerne har været i brug, fæstnet sig den erfaring, at de meget dårligt løser den opgave, der i sin tid var tiltænkt dem.

Stk. 4 erstatter dampkedellovens § 12. Svarende til ovenomtalte udvidelse i stk. 1 er det tilføjet, at pasningsretten også skal kunne fratages personer, der passer *kogekedler under tryk*. I øvrigt er der i realiteten kun foreslået den ændring, at den person, hvem retten fratages, ikke længere skal kunne forlange optagelse af forhør. Det har vist sig, at denne ret til at kræve forhør for den pågældende kun har ringe værdi i sammenligning med hans ret til at indanke sagen for ministeriet. I tilfælde, hvor det skønnes at være af betydning for sagens oplysning, vil direktoratet som hidtil kunne lade optage forhør gennem politiet eller inden retten.

Den omstændighed, at pasningsretten

ikke måtte være frataget personer, der lider af visse konstitutionelle svagheder, medfører ikke, at det uden videre er tilladt at anvende dem, idet beskæftigelsen af sådanne personer vil kunne stride imod den i § 17, stk. 4, foreslåede bestemmelse. Ansvar for anvendelsen af sådanne arbejdere som kedelpassere påhviler da arbejdsgiveren, uanset om vedkommende arbejder er i besiddelse af det i stk. 3 omhandlede kedelpasser-bevis, idet den pågældende lidelse måske slet ikke forelå, da beviset blev udstedt, eller ikke kunne være den pågældende overingeniør ved arbejdstilsynet bekendt.

Stk. 5 svarer til dampkedellovens § 13, idet der dog er foretaget et par ændringer. Det er foreslået, at kedelejereren skal have pligt til straks at underrette pågældende overingeniør ved arbejdstilsynet om konstitutionen af en kedelpasser, herunder konstitution under den lovmæssige ferie, når stedfortræder ikke kan skaffes. Dette må formentlig betragtes som et rimeligt krav, der altid uden vanskelighed vil kunne opfyldes ved en kort telefonisk eller skriftlig meddelelse. Hidtil har kedelejereren haft en frist på 2 dage til denne meddelelse, men det var da altid direktoratet, der skulle give tilladelse til konstitutionen. Efter forslaget skal den fremtidig kunne gives af overingeniøren for et tidsrum af indtil 14 dage, og kun i de få tilfælde, hvor konstitutionen ønskes for længere tid, vil det være nødvendigt at indhente direktoratets samtykke.

Stk. 6 indeholder en hjemmel for socialministeren til at dispensere fra paragrafens bestemmelser, svarende til dampkedellovens § 7, sidste stykke, men udvidet til foruden enkelttilfælde også at gælde generelle afvigelser ved bestemte *typer* af kedler. En sådan udvidelse nødvendiggøres af den foreslåede redaktion af lovreglerne. Ifølge § 6 i dampkedelloven er kedelpasningsreglernes gyldighed begrænset til dampkedler *under offentligt* tilsyn. For de mindre farlige dampkedler, der i medfør af dampkedellovens § 2 er stillet uden for offentligt tilsyn, jfr. socialministeriets bekendtgørelse nr. 114 af 1. april 1931 § 1, gælder altså ingen regler for kedelpassernes kvalifikationer. I dette forhold er der ikke anledning til at foretage nogen ændring, og der er derfor foreslået den nævnte udvidelse af socialministerens dispensationsbeføjelser. Ministerens afgørelse træffes efter forhandling med direktøren for arbejdstilsynet og arbejdsrådet.

Til stk. 7. Med hensyn til dampkedel-lovgivningen har de til statsbanernes rullende materiel henhørende dampkedler (lo-